

vil vi ikke fedtes ind i det. Så det vil vi tillade os at undlade at stemme til.

Til gengæld har SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten stillet et ændringsforslag, fordi det tilsyneladende er faldet ud af ministerens lovforslag, at der skal være en straffebestemmelse, hvis man ikke overholder de bestemmelser, der er i lovforslaget. Det håber vi selvfølgelig at et flertal i Folketinget vil stemme for, for det er jo helt rimeligt, at hvis man har en lovgivning med nogle bestemmelser, er der også en straffebestemmelse. Den er med i den eksisterende lovgivning, og derfor synes vi, det er underligt, at den ikke er med i den lovgivning, som der nu tilsyneladende er et flertal for, hvilket jeg skal beklage.

Under udvalgsbehandlingen har vi stillet en række forslag, og vi har sammen med SF og Enhedslisten lavet et fyldigt betækningsbidrag. Det, der jo må stå klart for enhver, er, at regeringens tilgodeser de uorganiserede arbejdsgivere. Men det er den danske model, den hylder i festtaler og skåltaler, her og andre steder rundt omkring i verden. Her fortæller man indgående om den danske model, for den danske model giver de og de rettigheder. Men når det drejer sig om de uorganiserede arbejdsgivere, har de lige pludselig ikke de samme rettigheder og pligter, og vi synes, det er dybt problematisk, at det er sådan.

Desuden siger regeringen, at forslaget er et led i nogle sparebestrebelse, som kan lette erhvervene for op imod 300 mio. kr. Det synes vi er meget fiktivt, og jeg har stillet ministeren et spørgsmål, hvor jeg har bedt ham om at redegøre for, hvordan man kan nå frem til, at der kan spares 300 mio. kr. på noget, som regeringen ikke mener har nogen praktisk betydning. Det er da fantastisk.

Hvis det var så enkelt, havde man nok kunnet se det, for sandheden er jo, at man på alle de organiserede virksomheder har en aftale om, at man skal give protokol og begrundelse osv. Det er kun på de steder, hvor man har uorganiserede arbejdsgivere, man ikke har det flettet ind i overenskomsten.

Så her i dag vil jeg gerne bede beskæftigelsesministeren om at redegøre for, hvordan det kan være, at man kan komme frem til at spare så mange penge ved at fjerne nogle administrative byrder, når hovedparten af arbejdsmarkedet har de regler. Her er der ingen ændringer, det er der kun, når det drejer sig om de uorganiserede, så jeg tror, det er en meget fiktiv begrundelse.

Jeg forstår slet ikke, at regeringen så ensidigt går efter de lønmodtagere, der ikke har de rettigheder, fordi de er ansat hos en arbejdsgiver, der vil holde sig uden for en arbejdsgiverorganisation, og at den vil være bekendt at ændre retsforholdet mellem en lønmodtager og en arbejdsgiver. Vi plejer ellers at sige, at nødderne knækker arbejdsmarkedets parter selv, i stedet for at arbejdsgiverne og regeringen som her tager parti for en bestemt gruppe, nemlig de uorganiserede arbejdsgivere. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan komme frem til det resultat.

Så siger man også, at forslaget ikke har nogen praktisk betydning. Det tror jeg heller ikke på. Kun fremtiden kan jo vise, om der er medarbejdere, der bliver uberettiget afskediget, og det er i så fald regeringens ansvar. Men jeg synes ikke, vi skal gå på kompromis og lege sparebøsse med den danske aftalemodel. Tværtimod synes jeg, vi skal lade være med at blande os i de forhold, som har eksisteret gennem mange, mange år, og hvor man har nogle muligheder, har nogle rettigheder og nogle pligter. Regeringen skal ikke påstå, at det er, fordi man kan spare 300 mio. kr. Det er simpelt hen for langt ude, og jeg håber meget, at ministeren her i dag har et svar på, hvordan man er nået frem til det.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Vi har en regering, der er meget optaget af at straffe, og det gælder både kriminelle og arbejdsløse, der overtræder reglerne. Ledige minister let flere tusinde kroner på grund af noget, som de glemmer, men der er åbenbart forskel på folk.

I dag er det sådan, at hvis en arbejdsgiver ikke vil udlevere en skriftlig begrundelse til en fyret medarbejder for, hvorfor den pågældende er fyret, kan arbejdsgiveren blive idømt en bøde. Den bestemmelse foreslår regeringen nu at ophæve, og det er selvfølgelig helt urimeligt. Hvordan kan det være, at arbejdsløse skal jagtes med hårde økonomiske straffe, mens arbejdsgivere skal slippe uden straf for ikke at overholde deres forpligtelser?

Beskæftigelsesministeren henviser til, at ministeriet ikke har kendskab til, at der er nogen arbejdsgivere, som er blevet straffet, fordi de ikke har villet udlevere en skriftlig begrundelse